

Nepodpisani se dopisi ne štakuju. Priposlana se pisma štakuju po 5 nov. svaki redak. Oglasi od 8 redakah stoje 60 nč, za svaki redak više 5 nč; ili u slučaju opetovanja za pogodbu sa upravom. Novci se štiju poštarekom naputnicom (asogno postale) na administraciju „Naše Sloga“. Imo, prasima i najbitnu poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, treba se javi odgovorništvu u otvorenu pismu, sa kojom se plaća poštarino, ako se izvana naplato: „Reklamacija“.

Izlazi svakog četvrtka na sljedeću arku.

Doplat se novčadiju ako se i ne štakuju. Nabiljgovani listovi se noprimeju. Prodajna s poštarinom stoje 5 for. za seljaka 3 for. na godinu. Računljorno for. 1/2, i za pol godinu. Isvan cenzurno više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carolina br. 28.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, „Slogoga sve pokvari“. Nar. Pos.

Poziv na predplatu.

Iztiče ote i devednajsta godina što šaljemo naš list na krilo milog nam roda. Pred vratil smo hvalili Bogu dvadesotoj godini. Pozivljno narod na novu predplatu, dvrsto se nadamo, da će nam ostati vjerni svi stari pomoćnici i predplatnici, i da će se k ovim pridružiti i oni, koji to do sada nisu mogli ili htjeli.

Predplata s poštarinom za celu godinu stoji za lučnije fr. 5., a za seljaka fr. 2. Za pol godine polovica. Izvan cenzurno za poštarinu više. Novce no treba šaljati u zaprečadnom listu, jer je predrago, nego poštarekom naputnicom (*Vaglia postale*).

Buduć da nam se šalje više puta novce u razno svrhu, molimo svakoga, da uvijek točno raznaši, što je za predplatu, što za što drugo.

I ovim sgodom molimo našo dužniko, da već jednom zadovolje svojoj dužnosti, jer nije lijepo ni pravdno list primiti a ne plaćati ga.

Preporučamo napokon svim rodoljubom, da nam dopisuju iz svojih knjižovih po listu svo, što mislo, da može narodu koristiti.

Uprava „Naše Sloga“.

Na koncu godine.

Današnjim brojem završavamo ovogodišnje djelovanje. Barom za koncu svake godine polaze račun, ili čini takozvanu bilancu, trgovca i odvjetnik zanatlija i obrtnik, gospodar i poduzetnik. Svatko ispituje svojim načinom kakvim mu je plodom trud urodio i da li mu je u novcu ili znojju uložena glavnicia donicla žaljenu intoreso. Kod tog posla razvodni se jednomu ozbiljno i zabrinuto lice, dođim se drugomu jošto većma uzabilji i smrkno, već polag toga, da li je što-god privredio ili prigospodarilo, il je možda i samu glavnicu taknuo, okrnio ili zgubio. Odatno sledi, da je takovo polaganje računa — pa bio taj i povoljan — vrlo ozbiljan posao, premda ga dotičnik polaze obično sam na sobi, ili najvećma uzahom krugu obiteljskom ili družtenom.

Tim teža postoje takova zadaca kad se ju imado prodočiti velikomu družtvu il oielomu narodu. Takova dužnost vože i novinare, koji zastupaju jednu stranku il narodno plemo. I njim je položiti račun o svojem djelovanju, ne samo njihovim čitateljem, već svim istomisljenikom, svim onih dakle, koji su istih političkih načela i težnja.

Mi se toj važnoj dužnosti nobi oglasili kad bi nam uzaban prostor lista dopuščao, da ju svestrano i temeljito izpunimo, i kad nobi naše akromno djelovanje poznato bilo riasim prijateljom, te istomisljenikom u najužej našoj domovini, već Bogu hvalo i izvan nje svim onim, koje iolo zanima udes istarskih Hrvat.

Knazić ćemo dakle radje koju djelovanju naša stranke, s ko u je

naše glasilo sporazumno i složno živilo, snovalo i radilo.

U težkih političkih okolnostih, u kojih se i tokom iztičuća godine istarski Hrvati sa braćom Sloveni nalazahu, nije se dalo postići bog zna kakvih uspjoha, a kamoli doprieti do vrhuna narodnih idealih; no tko znao kako nam se je boriti, da si izvostimo i najprimitivnije pravice, da si obuvamo tako rekud goli život, da obranimo silnim naporom ovu gradju zemlje, koju od djedova baštinišmo, taj će se bez dvojbe i sa našimi akromnim uspjesi sa sada zadovoljiti.

Ustrajnim i požrtvovnim radom naših rodoljuba stupilo je i tokom godine 1888. nekoliko otuđjenih nam obćinoh u kolo svojih hrvatskih sestrica, to gdje se je jošto nečuvano naš narodni protivnik oholo kapiro, tuj gospodari danas akromno al pametno i pošteno istarski Hrvat. Na tom polju čeka nas jošto ogroman posao, al ga svakako božjom pomoćju, tridesnim, ozbiljnim i požrtvovnim radom svladati moramo i hoćemo. — I u narodnom školstvu mogli biemo zabilježiti pol koji uspjoh, premda nam se uprav na tom polju stavljaju najveće zaprieke. Pučka prosvjeta je temelj i materijalom blagostanju naroda, to onaj, koji ga u tom napomozlo ili čak priodi, ubija ga moralno i materijalno. Takav zločin imadu na duži nedeji Talijani, kojim je obično uvijek na jeziku prosvjeta i sloboda, dođim u istinu sve sile napinju, da mi ostanemo u tmini, neznanstvu i robtvu. Ali — kako rokomo — uzprkos tomu barbariskomu vatojstvu naših protivnika pokročila je i pučka prosvjeta tokom ove godine za korak napried.

Hrvatskomu jeziku otvorila se vrata, makar i na pol, u po kojem javnom urodu i bar u toliku, što se hrvatsko podneske primati, a gdje se našjo odlučnih rodoljuba, i u tom jeziku riasavati mora. Narodni odvjetnici kreću u tom pravcu put, no treba, da jih baš u tom sledi i polupire svatko, koji želi, da naš krasni jezik i u javnom životu dostojno mjesto zadobije.

S neke strane kušalo se je dirati tokom prolazeće godine i u našu orkvenu svotinju, u hrvatski jezik kod raznih crkvenih obrada, u drevnu povlasticu, koju nam poljelice neumrlim naslednici sv. Petra. Ufajmo se, da se tim crkvenim i našim protivnikom neće posrećti otudjiti narod svetog orkvi i materinskomo mu jeziku.

Složna i jednodušna volja naroda neće za stalno dopuštiti, da nam se tlači i ukida onu neprocenljivu povlast, što nam ju najveći rimski papa velikodušno dozvolio, i koju nam naši djedovi čistu i nezaknuju ostaviše.

Ako ikad to se je tekom izminuća godine čulo za hrvatski narod Istro ne sumo po čitavoj Austriji, veći dneloko preko njezinih granicoh. Hrvatski poslanici na zemaljskom saboru u Poroču dignuli su prigodom zadnjeg

zajednaju svoj glas za potlačena narodna prava Hrvata i Slovenca Istro kao nikad do sada. Šaka rodoljubnih, požrtvovnih i neustrahivih naših prvaka uterala je odlučno i odreslito na branik naših svotinja. Malena čotica od šest junaka, umom i srcem, potrosala je dvoranom sv. Frana u Poroču tako, da se je silnomu protivniku koža jezila. Ored hrvatski i slovenski zhtjevali su anstupnici naši odlučno, da se dade svakomu svoje, da se vrlo državni temeljni zakoni, da se ukine duševno i tjelesno robtvo, u kojim podržaju vladajući Talijani Istro Hrvato i Slovenca. Gromki taj glas ostao je kod saborsko većino neustiljan, al ga je za to duo ostali sviot, napose naši suplamonici u austro-ugarskoj državi. Cuo ga je i Onaj, koji ljubi Istom ljubavi svo avoje narode, Onaj, koji hoće, da se pravica svim jednuko kroji. Onaj koji želi, da budu zadovoljni i sretni svi narodi živući pod okriljem slavnihi Habzburgovaca. To nam je porok, da će sinuti sunce i prod uboška vrata istarskog patnika; to nam je jamstvo, da ćemo i mi dočekati boljih i sretnijih novih godina, a da se to dogodi čim prije, a najsvotija je na sviotu žojja naša, a za stalno i svoga rodana našoga, komu srdačno kličemo na koncu godine 1888: sretna Ti bila, rode premili, nova godina 1889.

Govor

dra. Dinka Vittozija izročeo u sjednici orovnlakoga vladu dno 12. t. m. prigodom rasprave novog obranbenog zakona.

(Konać.)

Polag postojećih odredbah nemože se dati dozvolu za daloku plovlitbu (lungo corso) nosilacima novomku i onim, koji su na dopustu, već samo za veliku i malenu obalnu plovlitbu (piccolo e grande cabotaggio), pa i ova dozvola vladu samo za šest mjeseci. Priduvalikom može se dati dođuš dozvolu za daloku plovlitbu, no taj postoji ipak ograničeno, da takovo putovanja ne mja trajati preko dvie godine. Ovi ljudi moraju se dostaviti i kontrolnim skupćinam.

Sve to ustanovo jous naravaki od škodljivih posljedica za trgovačku mornariou, al bez dobre trgovačke mornarice neima niš dobre vojne mornarice. Sforalo bi se dakle svim sredetvi nastojati, da se uzdrži dobru trgovačku mornariou. Mislite li, gospode moja, da bi bila naša mornarica slavnu pobjedu kod Vise izvojevala, da nismo imali izvrstanu trgovačku mornariou? Ta u istinu smatra se našu trgovačku mornariou obćenito kao jednu od najprvih i najboljih na sviotu. (Dobro! dobro! na desnici.)

Obzirom na sve te okolnosti dozvolio sam si staviti u obranbenom odboru, komu sam imao čast pripadati, jedan glavni i dva eventualna predloga. Glavnim predlogom išao sam na to, da se ostane kod sadašnjeg devogodišnjeg trajanja službe; u slučaju da trajanje taj predlog, stavio sam drugog, da predno služba kod vojne mornarice samo jednu godinu, i napetkom za službu, da bi bio i ovaj predlog zabacuo, stavio sam drugi eventualni predlog, da se nalimo ta služba kod vojne mornarice ograniči na dvie godine. Stavio sam tada ta-

kođor resolućju za sluđaj, da nobi bio njođdan od tih predloga prihvaćen, resolućju, koja je jednaka onoj stavljenoj po odboru; jedino sam predložio, da se tamo nalaznoe poiskitice posebnim zakonom ustanovo. Moja resolućja glasila je ovako (šta): „Posvije se c. kr. vlada, da podnese čim prije caru vinskih o m viedu zakonaku osnovu, u kojom bi se momđadi vojne mornarice, nalazoođoj se u pridluvi i pomorskoj obrani, što veće polakšico pristilo, obzirom na oslobođenođ od kontrolnih skupćinah i na podjeljenođ duševno sa putovanja. Spomenuta ustanova nobilno prihvaćena, al resolućja, koja sebi predložio bi primjenio. Neću da sada ovdje ono predlogo opetujem, pošto sam se svjedodilo, upliva sa pobliže o tom kod mojih bližih istomisljenika, da se to predlogo nobi prihvatilo. — No ja moram ipak samoliti njođvoru protivničnost g. predjednika, da bi izvolio dati posebnoe na glasovanje riječi „tri godine u pomorskoj obrani“ u drugoj tuđki §. 1.

Jer promla moram žalboško providljati, da moj predlog nobi bide prihvaćen, ipak nemože moju savjest dopuštiti, da glasujem za ustanovu, koja zadržaje takovu poiskiticu za primorsko puđanstvo.

Što se tido pako resolućju, moram spomenuti, da su dužni — polag okružnice prije postojećih odredbah pomorskih obćinah od dno 10. oktobra 1889. br. 7285. svi ljudi i samitarni urodi, koncom svakoga tajeseca, kada se ukreaju te iskreaju kod njih pomorci, koji podpadaju vojničkoj dužnosti — izvještice na predpostavljonu oblati štiti, koja mora tada u roku od osam dana silododog mjesec skupna izvještica na zapovjedništvo popunitbenog kotara poslati. Ština ustanova postoji i sa konzularne urado u tuđinstvu, tom razlikom, da ovi šalju svoju izvješticu na pomorsko oblat u Trstu, dotično na Rieui, kako se već radi o pomorcu ovo ili ono državno polo.

Buduć je pako kod takove ustanove anvlano, da pomorci, nalazoi se u tuđinstvu i podpadajući pod vojničku dužnost, k avakoođnjim kontrolnim skupćinam dolaze, pošto su i onako kotarska zapovjedništva točno obavješćena, gdje se avaki pojedinae nalazi, to se nobi smjelo takovu ustanovu upoljati, ali odredjuju u istinu okružnicu pomorsko obćini u Trstu od dno 21. janara 1871. u štanku III. silododoo (šta): „Pošto bi se kod strogo uporo bade ustanovo §. 80. rodak B. obranbenog zakona silno naškodilo zaslućih njih pridlužnika, koji se bavo svojim zvanjom, i for se jo ozim toga prije navedenom okružnicom — spomenuto sam ju nalimo prije — poduzetimi mporami za točno držanje odovnosti pomoracoh, koji su ukraani na trgovačkih brodovili, pravu svrhu kontrolnih skupćinah poveo dostatno postiglo, to se oslobodjaju od osobnog sudjelovanja kod kontrolnih skupćinah oni ukraani pomorci, koji vrše tim svoj obrt“.

Preporučujem gospodinu ministru za zemaljsku obranu što toplije, da bi ostala ova ustanova u podpunoj kripostei, dotično, da se ju upravi i na pomorsku obranu i pošlje što stupi u život novi obranbeni zakon. (Dobro! na desnici.)

Izvadak iz zapisnika IV. sjednice

obćinskoga sastupstva buzoetskog, držano 18. oktobra 1888. pod predsjedništvom g. načelnika Frana Bjozaka.

Prisutnih 27 zastupnika. M. Brajše, zapisničar.

Točka 28. Odluka glode parolokah u pučkoj školi Buzotakaj.

G. sarjateljnik Dinko Flago ustane, te predajuć g. načelniku pisani pr dlog jedan

u pogledu buzotske škole molli, da bude ovaj predlažen i nakon toga stavljen na glasovanje.

G. načelnik urme i čita kao slijedi: Slavno obdinsko zastupstvo! Glode ovo točko dnevnog reda današnjeg sjednici, obdinsko zastupstvo, čuvali sadržaj odpisa o. kr. kotarskoga školskoga vješta u Kopru od 31. decembra 1887. broj 045 temeljeći se na odpisu zemaljskoga odbora za Istru od 23. novembra 1887. br. 5200 i odluke o. kr. zemaljskoga školskoga vješta za Istru u Trstu od 23. decembra 1887. br. 1019. odgovara kako slijedi:

Stanovišta zemaljskoga odbora, da bi talijanska pučka škola u Buzetu ostala kakova je i da bi se ustrojila posebna hrvatska pučka škola, bilo u Buzetu samom, bilo u okolici, nemože ovo obdinsko zastupstvo nikako usvojiti.

K škola u Buzetu spadaju osim gradica Buzota, sela Korbačići, Strpod, Jormančići, Kajali, Mlun, Podbar, sv. Donat i sv. Uldarik, svi Sveti, Marinci, Podkuk, sv. Ivan, Cunj, Socoo, Strana, Brgod, sv. Martin, Malahuba i Korin.

Pa se zajedno s gradicom sadnja-vaju skupno školsko okružje odkad škola u Buzetu obatojli.

Njedo tih sela nonalazi se u središtu drugih, da bi moglo biti sjedini škola, jer ista sva se nalaze oko gradice Buzota, svim je taj gradica središte i kao takovo jedino egodno sjelo za školu.

U Buzetu obatojeda sgradi pako bila je sgradjena no samo za Buzet-grad, nego i za sva rečona sela i tršćkom no samo Buzetu, nego i rečonih sela i tršćkom obdini svi Sveti, tako da je ta sgrada vlastnost no samo Buzet-gradna nego i spomonutih sela, oko stajodih, to imadu ova kno i on jednako pravo na nju, pado obitrom na volikodu troška, imadu veće pravo rečona sela nego li gradici; i kad bi se imalo ustrojiti posebno okružje za gradici i kad bi se imalo graditi posebno školsku sgradu, imao bi ja sgradići gradici svojimi troškovi, doim bi se sadanja talijanska škola u Buzetu imala sva obratiti u hrvatsku školu.

Nego ovo obdinsko zastupstvo, zauzeće jednako za dobro grada i okolnih sela, nego da toga troška od gradice zahtjeva, već hođu, da okolna sela zajedno sa gradicom, kao jedno već davno po oblatih ustrojeno školsko okružje, koje je u smislu patergrafa pokrajinskoga zakona 8. novembra 1874. br. 20 svojim skupnim troškom sgradiću školsku sgradu, istu kao skupnu vlastnost u školsko avrilo upotrebljiva.

Polto pako djeon toga otokopnoga školskoga okružja pripadaju dvojakoj narodnosti i govoro dvojaki jezik, namo hrvatski i talijanski u gradici, i polto je donadanih naukovni jezik u školi toga okružja u Buzetu samo talijanski, i polto je ista proviđeno za razliku obuku samo jednoga i to manjega djeola, djeon talijansko, a toga je nužno, da se proviđi i za razliku obuku drugoga i to većega djeola, djeon hrvatske.

Tu među uvidila je već godina 1807. dakle prije punik 20 godina, njegova pravovisnost, tadašnji gospodin namjesnik prilikom postaja buzotske škole, povodom kojega bilo je naloženo putom prodavnoga konistera u Trstu br. 1570/1579 o. kr. kotarskomu školskomu nadzorstvu u Buzetu, da učini predlog, smjerajuću na pomaknuće školske obuke slavenske (hrvatsko) djece.

Tu među pripoznala je većina mjestnoga školskoga vješta buzotskoga, kad je u svojoj sjednici 15. julyja 1882. tumado želje veliko vodno puđanstva školskoga okružja, predložila uvodonoje i hrvatskoga naukovnoga jezika u buzotsku školu.

Tu među pripoznalo je o. kr. kotarsko školsko vješte u svojoj sjednici 21. maja 1882. i 11. aprila 1883., a netaji ju nit o. kr. zemaljsko školsko vješte, na koje je množina obdinara upravlja molbu mjeseca junija 1885. za razdijeljenoje škole u hrvatsku i talijansku paralelu, a još ni danas nedobila povoljna odgovora, pak nit isti zemaljski odbor, u koliko se iz njihovih spisa razabrati može; pošto je dokazan dovoljan broj hrvatske poluzreke djece i negledač na nepoznavaju, koje svakako bolje pozna i učiteljsko osoblje i velečasni župnik buzetski, imajući često s njimi posla, nego li slavni zemaljski odbor.

Prema toj nuždi i na zahtjev školskih oblatnih izrekli se ovo zastupstvo već u svojoj sjednici 7. julyja 1887. pitajuć za hrvatsku djeon hrvatsku obuku.

Toj nuždi nemože se gledom na prije razloženo zadovoljiti drugoče, nego da se obatojeda pučka škola buzotska razdijeli u paralelu hrvatsku i talijansku, čomu se nit o. kr. školsko oblati, nit zemaljski odbor usled njihove dosadnjače prakae zasamogu protiviti, pošto sa već drugod po

Istri, i u samoj buzetskoj obdini dozevolila razdijeljenoje hrvatskih škola u hrvatsku i talijansku paralelu i tamo gdje broj talijanske djece nije bio dokazan, kao što je dokazan broj hrvatske djece kod pučke škole buzetske.

Na temelju rečenoga i usled spomonutoga poziva o. kr. kotarskoga školskoga vješta od 31. decembra 1887. br. 945 izjavljajuć, da nije megudo, da talijanska pučka škola u Buzetu ostane kakova je, molli se ovo stovano obdinsko zastupstvo, da blagovolji zaključiti:

1. Gradici Buzet i okolna sela, Korbačići, Strpod, sv. Uldarik, sv. Martin, sv. Ivan, svi Sveti, Cunj, Podkuk, Podbar, Strana, Mlun, Vidoići i Karinci sadnja-vajući jedno već davno po oblatih ustrojeno školsko okružje, koje je u smislu 8. 9. pokrajinskoga zakona 9. novembra 1874. br. 20. sgradiću svojim skupnim troškom skupnu sgradu, noka istu školsku sgradu kao skupnu vlastnost u školsko avrilo upotrebljiva; odnosno za rečoni gradici i rečona sela noka i nadalje obatojedi jedna pučka škola.

2. Ta pučka škola, k kojoj pripadaju djeon hrvatske i talijanske narodnosti, noka se uredi tako, da se umnogu djeon jedno i drugo narodnosti obudavati u svojem jeziku, kako to zahtjeva tretja izreka čl. XIX. temeljnoga državnoga zakona 21. decembra 1867. noka se ustrojiti kod iste škole hrvatska i talijanska paralela, noka budu dakle za jedan dio djeon naukovni jezikom u svili školskih godinah hrvatski, a za drugi talijanski.

3. Želj se, da se od IV. školske godine napred podučuju u hrvatskoj paraleli talijanski, a u talijanskoj hrvatski jezik kao neobligatni predmet, ni ako bi to imalo biti naprokom ustrojenoje paralele, onda se odustaje od levočona to želje.

4. Nalako se obdinskomu nadzorstvu, odnosno predjedništvu mjestnoga školskoga vješta, da ovo zaključke daće izvršodvlatno na manje putom slavnoga o. kr. kotarskoga školskoga vješta vlačkomu o. kr. zemaljskomu školskomu vještu, koje na temelju 8. 9. državnoga školskoga zakona 21. maja 1883. sazastjav ono, koji školu uzdržaju, odlučuju u mođah nakonom ustanovljenih o naukovnom jeziku i o podučavanju drugoga zemaljskoga jezika, i da podučama u potrebi sva dalnja korako, da se ovi zaključci provodu, to tako zakonovni i zakonu i pravici i već davno govorjeni i dođu jur izraženoj opravdanjoj želji velikog vodno puđanstva ovo obdino.

Dinko Plogo, Giacomo Negri, Ivan Žiganto. Predlog stavljen na glasovanje, bilješko jednoglasno primljen.

Pogled po svietu.

Tret, duo 20. decembra 1888.

Austro-Ugarska: Poljski klub u carovinskom vještu izabrao si je na mjesto umrvšega Groholskoga za svogega predsjednika viteza Javorskoga bivšega podpredsjednika togo kluba, u na podpredsjedničko mjesto bi izubran prof. Cerulovski.

Bivši metrcolit u Bosni Sava Kosanović, putujuć preko Biograda u Africu, uvrstio je u »Srpskoj Nezavisnosti« žlanak, u kojem piše proti austrijskoj upravi u Bosni i izriče želju, da Europa kraj učini austrijskoj upravi u Bosni.

Srbija: Kako se iz Biograda javlja, bila je kod kralja deputacija radikalnoga kluba, sastojeda iz 120 članova, koja se kralju zahvatila za povjerenje i ujedno izrazila svoju podaničku vjernost i odanost naprama kruni i domovini. Kralj je deputaciji u dugom govoru, koji je bio odobran, razlagao, kako se on nepromenljivo ustava drži.

Skupština, koja je ovih dana otvorena, broji 77 radikalnih zastupnika, zato je opravdano i neobhodno potrebno, da se današnje ministarstvo ukloni novomu, sastavljenomu iz radikalnih vodja; nu kako se čuje, nije kraj stin sporuzuman, jer se neće da dieli od svojih satolih, koji su do sada tako sretno Srbijom vladali, makar i protiv volji naroda.

Bugarska: Kako se iz Sođe javlja, pedastri su princu Ferdinandu

ostavku svi ministri izuzam Stanbulova i Živkova. Prino se ustrudava primiti ostavku. Sobraje izabralo si je predjednikom vladinoga kandidata Slojnova, dočim je bivši ministar Stojlov dobio samo 83 glasa. Sobraje će se razidi oko nove godine.

Rusija: U Rusiji je jako dobar utisak učinilo povjerenje, koje je Francuska Rusiji izkazala u pitanju ruakog zajma. Službena glasila osnađuju to suveranost za dobar znak i približanje sporazumljenju dvaju naroda, koji ako i nisu saveznici, mogu biti dobri prijatelji.

Francezka: U parizkih izbornih kotarih nakanio je kandidirati Boulanger. Drži se u obče za sigurno, da će Boulanger u svih kotarih, gdje se iztakne njegova kandidatura, sjajno prodrieti i tim zadati današnjim republikancem, osobito konservativnim, odlučan, ako ne smetni udarno. Monarhistični i drugi protu-republikanski listovi, kao i boulangistički pišu o Feriju jako porugljivo, dapače očituju želju, da bi egodno bilo Ferija nučkati, noka mekar svaki dan jedan javni govor izreče, jer da bi se tim njegovog ime čelče spominjalo, to bi narodu ostao u sviješto uspomeni.

Italija: Talijanski sabor raspravljao je pred božikom za vojnički zakon osnovu. Tom prilikom zahtjevala je vlada podpuno povjerenje, jer da i ona mora oružati, kada se naručavaju drugi. U raspravi o vojničkoj zak. osnovi govorio je i grof Darco, najbogatiji posjednik u provinciji mantuanskoj. Taj grof reče, da je uprav amiožno, što vlada uvijek apolira na otačiničstvo zastupnika, kad treba novon. Narod je već izgubio strpljivost. Nijedan narod u Europi da nije tako strpljiv koliko talijanski. Talijanska vlada da grabi poput bašibozukah novac iz džepa državljanin. Italija da je nu rubu propasti radi trojnoga saveza. Ovako da se ne može dalje. Bolje da bi bilo, da već jednom rat bukne. Crispijeva politika da je nedostojna, svamotna po Italiju. Njekoji listovi pišu, da je talijanski ministar finanjnih podnio ostavku.

Fr. Franina i Jurina

Fr. Sretno ti bilo, moj dragi Jurino, novo leto 1880!

Jur. Amen i tobe i svem onom, ki mislo i dolaju kako i ti.

Fr. A se nami i svem onom, koh vadimo i zabavljamo i ki »Franinu i Jurinu« zato lopo i poštomo plaćaju.

Fr. Spamećuješ se još Jurino, kako se je ono stari Campitoli po žensku jađil va Poroču, kada sa nisi deputati va hrvatskom jeziku Talijano brez sapuna sapunali?

Jur. To neđu onoga nikad zabit.

Fr. Pak će biš rokal, zaš se ni jađil nekidan, kada se je baš va Rovinjo, pul samo njegovo kuđi, va sudo sva hrvatski govorilo i sudilo?

Jur. Znaš da ti je, pul suda se nesmo kuđijati kako kadegod drugoče, pak valja zajik skrit za staro škrblni.

Fr. Po moju grešnil du onda i ja pul sekega suda samo hrvatski povorit i šprunat, zaš kada se to moro va satzem Rovinjo, čo još laglje po ođoj Istri.

Jur. To se zna da moro, samo se nesmo prevega maha ustrašiti.

Fr. Kumaro »Istra« va Poroču se omiha, da njoj nijedan škuro niš novoruje, pak pita, da noka se ju tuđi ako laže. Jur. Ki ima adrove ođi i mrvion soli va glavu njoj segurno nomoro vorovat, zaš laže kada žini. A ča se priš a ton, da noka se ju tuđi, ako laže, reci njoj lepo ovako: draga šiora kumare! prikuntonajto, da čoto poč, kada budote tužona, pred porotniki, recimo va namški Gradac, va Ineburk, ni magari va Čojnovice, pak onda čomo e vami govorit.

Fr. Ala ma bi njoj se zajčima skratili Jur. Aj bi i jašla brzo spraznila.

Razgovor moj Tomom i Lukom na Poročkom mulu.

Tom o. Kud to voda nosi, kumo Luka, da se tako žuriš?

Luka. Moram se žurit pobro, jer je već devota tukta, a moñ je u voporom pod va Trat u vinom, vidiš bašto tam.

Tom o. A odkad si si nakupija toliko bačav božije kapljice?

Luka. Bija san ti prijatelj moj po Poročini, pa priko Vrsara i Fontano ovo mo vidiš sad ovdi.

Tom o. Znam, dragi Luka, da čovik, kad je na putu, nima vrsara so razgavarat, ali dopusti mi kumo, da to pitam, sa našo ljudu kud si proša, kako žim je, i ako je još stara vira kod naših kmeta.

Luka. Pitaš mo brato nešto točkoga, ali noka ti bude. U kratko ću ti se kazat. Na Poročini niam doša po moro nego po kraju priko Vrhinola. Tamo brajno sva kuhja, jer bi reč, da su talijanski i šaronjaki proved rogo digli, a naš kmeti brano svojo staro gačo. Od Vrhinola doša sam u Labinjof i Vrhinjan; i taj kumun je, lpi moj dion kumo, od mulo vrimona sivo čuda pokvaron. Govoro, da je došo prošlega novembra mlesca roko s du do Poroča drnt kodutu, pa da su se skoro svi hrvatski kumširi tako prostrali, da su se neki od njih polakomili sa šaronjačkimi jašili.

Tom o. Uh, Božo im prosti griho, i podili parvici! Ča tako se branil hrvatsku nauku i kmeteko suzo!

Luka. No, Tomo, umri se; nomoj valje melle, da se i na Vrhinjančini putu svi za nos poljat od poročke B e b e . . . . . Ali da budom krađi (jer san ti roka, da mi je sila) povidiš da ti još jednu. Sad ovdi hip vidiš dolazim va Fontane. Tamo sam bija juđer olo popodno poli mojega prijatelja našoga kromonjaka, koji ima u arcu još staru hrvatsku vira. Brajno moj, došra je kapljica va Fontani, a kod moja pobratima bija bi se veselo zabavija, da mi nije moj lpi kum povida jednu stvar, ka mo je v sroo kano zmija ugrizla — — —

Tom o. Ča se kakva nosriča tamo pripotila?

Luka. I još već nego nosriča. Poročki talijanski da su se grozili Fontanjoem, da čo im uzet školu, ako nobuđe talijanska — — — . Pa nekotji a grozjom nekotji a provarom dall se, do sada vavik po čoto u Fontanjo, napoljati na kmeti led, pa se uvolu u školu talijanski jezik, tako da — — —

Tom o. Uh, brižna dia; kako se mrevari naš porodi! Toliko nopravdo netрпи nijedan narod koliko naš u Istri. Božo dragi! da znado za svo to spietko naš prejavni gospodar i vladar? Kakvi poglavari su mogli potvrditi jednu stvar, ka je proti razumu i naravi? Ča bi rokla po poročka gospoda, kad bi se narinuo u poročko školu jezik hrvatski?

Luka. Zaludu brate, u talijanskih nima ti areca, taki su ti po svoj Istriji. Znam pak da je nadzornik škole u Fontani ka to i škiki svećenik, a od njega bi se moralo očekivat, da nobi sula podupirat takovu n o n a r a v n u školu, kakova je u Fontani sad proobračona u talijansku.

Tom o. Pravo pravko, kumo Luka. Ali razbistri mi malo bolje tu bosidu: katolički svećenik.

Luka. U obče katolik je onaj, koj izpovida katoličku vira. Katolička vira nasuči, da imadošo poštovati i ljubiti svo drugo narode: Nimo, Francezo, Grke i Talijane itd. t. j. nomajšomo se pnač u tuđi jezik, kako ni u tuđe jeziko. Tako i katolički svećenik je onaj, koj ljudi i jedno i drug

Tako nije dopušteno kat. svećeniku Talijani ljubiti samo Talijano, a Hrvat mrziti, jer nisu njegove narodnosti? Podupirat Talijane, da trgnu Hrvatima iz ruka ono, što im je najmilije "materinski jezik"?? Dužnost je za stalno talijanskoga svjedoka braniti također hrvatska prava po zakonu, i poštovati svetinje hrvatskoga naroda. Isto tako mora se vladati i hrvatski svećenik.

To m o. O, sad mi je puklo zašto se toliko vide na hrvatska svećenike; jer se nedaju u kolo da pomagaju zatirat hrvatsko pismo u Istri. Foboltrića, to je dakle ta voljevdajalja! To je ta "Sant'a Ružija", kako na svu usta kriči porokica kruzba.

Luka. N, Tome moj, umri se. Vidiš da talijanski misle i delaju u našoj miloj Istri kako da jim je ovo dopušteno i da za svako njihovo nedelo, dičo, neimade nikakve pedipe; vidiš da se u naše tužno rodovnik na svo načine zadirkiva, da se tako ostivojše i na kakvo slo posile, pa onda da ih se dobro sa gut sgrabi. Ali ako smo svi na svitu ved izgubili, još jedno nam ostaje, koje nam naši neprijatelji nikad ugrabiti neće, a to je: "sant'ita Boga i osara nabega". Njihovo otkinako oko bidje i nad nami, jer i mi jesmo njihova diča, pa Oni će u pravo vreme raspršiti neprijateljsku lobu, a da se tomu naši neprijatelji nadati ne budu.

To m o. Anon Hočeš kuno Luka; ali i mi budimo, branimo srb i neki naše avote pravice, pa nas neće naše potomstvo proklinjat kad budemo u grob logii.

Luka n. Branimo svu da je našo, a pravilo i ravnalo noka nam budu "Svo sa vru, dom i cara". Ali u Bugom jur vidiš, da se bliži vapori, pak moram još kroat tamo ono bačno.

To m o. S Bogom, kuno Luka, Bog ti blagoslovio put i trul.

Različite viesti.

† Anto Mažuranić. Dno 18. t. m. promio je u Zagrebu g. Anto Mažuranić umirovljeni ravnatelj ričko gimnazije i brat bivšega hrvatskoga bana gosp. Ivana Mažuranića. Pokojni Anto bijaše među prvih hrvatskih rodoljubi, koji se srom duhom prionuo uz narodni pokret, te bijaše člena ruka narodnoga Udruženja. Narodnu knjigu i našu književnu starinu posnavao je mala čta bolje od našega Antuna, koji je učio i proučavao hrvatski jezik na našem jeziku, nalmo kod amega naroda. Njegov rad izišo se osobito na Rieku, gdje je kao ravnatelj onog gimnazije uljevao u mladajma erca primoraca misaoi krasote hrvatskoga jezika pobudjujući ju na svo što je usvojeno i plemenito. Pokojnjoga ravnatelja Mažuranića ejda se živo hrvatske Primorje, naš otoci, to Istru, jer se jo pod njegovim mudrim i obzirnim ravnanjem odgojilo rodu našemu odličnih rodoljuba i umnika. Pokojnika slavi sv hrvatski narod kao naša riedkih vrline i kao značajnika, kojmu nemože prigovoriti ni najjuđ protivnik. Posljednjih godina bavio se jedino članjom i proučavanjom našega jezika, a kad bi koji iz Primorja k njemu našo, ozivio bi dobri steno i red bi pomislao se. Svojih učenika sjedao se vrlo često pak bi rado ispitivao sa svakoga pojedinca, a godilo mu osobito kad bi čuo kako njegovi djaci siju plemenito sjome sirom našo Istro, za koju se jo on uvijek zanimao. Plemenitomu pokojniku trajala dugo uspomena među nami a Svovljeni noka mu podilel vječni pokoj!

† Graf Leo Thun. Bivši austrijski ministar prosvjete gospodin graf Leo Thun Hohensein, koji je prošle subote obolio na žestokoj upali plućah, umro je 17. o. mj. u 8 sati u Beču u svojoj palači u Riomstrasseu. Rodjen bio 7. travnja g. 1811 u gradu svoje porodice u Tešinu na Labi. Graf Leo Thun poče svoju karijeru u državnoj službi u Češkoj, to je već četredesetih godina svoje pozornost obratio na rodniin točnjam Čehah na području književnosti i nastavo, izdavajući u prilog istom jurničko brošuru. Graf Leo Thun bijaše zastupnik federalističkih, strogih-konservativnih načelah, koja je živo zastupao u gospodskoj kući, u českom zam. saboru, pa i u raznih društvih. Za vremena Beldredieva i Hohenwartova ministarstva žestoko je pobijao ustav u prilog českega državnoga prava i narodnog federalizma. Pod ministarstvom Taaffeovim 1881. podijelio bi mu rod zlatnoga runa.

† Barun Alexander Jomini Ovih dana promio barun Jomini, jedan od najzna-

menitijih ruekih državnik sadašnjosti, a rođen je g. 1811. Otac bio mu je duveni ruski general i vojnički pisac Jomini. G. Jomini je podučavao pok. prestolonasljednika, velikoga kneza Nikolu Aleksandrovića, kao što i njegova brata, sadašnjeg cara, u poviesti ruske politike. God. 1882. kada g. Giura postade ministar vanjskih posalah, dobjie Jomini čast državnoga tajnika. Predsjedao je god. 1884. na bruseljskom kongresu, da se ratovanje humanizira. Kao intiman prijatelj g. Gorčakova zastupao je strastveno njegove političke nazore, pak je bio vrlo obiljubljen i kod stranih diplomatah, a i kod obdinstva radi svoga ljubena ponašanja!

Imenovanja. Austrijski ministar za trgovinu imenovao je među ostalimi, političarske asistenta u Trstu, političarski oficijali slededeu gospodu: Ivana Farotića, Ivana Klemenčića i Viktora Oegnara. Usistamo eraj trojici, naposa našemu domorodcu g. Farotiću, Brsedaninu!

Imenovanja. Kr. pomorska oblast na Rieci imenovale je pomorskim kapitanom dušo plovitbe podkapetana g. Hinka Tiana i Rieke, a pomorskim podkapitanom mornara: g. Vjek. M. Budačića i Matog Ločinja i g. M. P. Glavana iz Podvalsove.

Odpuštanje od čestitajna prigodom nove godine u prilog "Bratovščino" g. dr. Br. Mandić u Trstu za for. 2. g. M. Mandić u Trstu za for. 1. Ukupno for. 8.

Iz Zimnja nam pišu, da do se konstituirati novo obdinsko zastupstvo dne 31. t. m. Tamošnji izbornici Talijanski, da se groze hrvatskoj stranici, da do čest onog dana kv u Zimnju nebudu ni Talijani predobili. Naši zastupnici nabojo se šerunajskili kukavica, no da ne budu nesređo, upozorujemo političku oblast u Paznu, da daju o. kr. vodeću zametnorođe u Zimnju nalog, da strogi paal na nomiraju i burvovaliko. O saktom izboru javit ćemo vam drugi put.

Iz Opatije pišu nam, da do tamo stidi dne 27. t. m. Njez. osaraka i hrvatskega Vicaat nadvojvodkinja Stofanija na duži boravak. U tu svrhu čino se u krasnoj Opatiji ajajne priprave, da budu taj prajsnoj kraljevni što ugodniji boravak. Ona će stanovati kano i obično u hotiniku "Angiolina", koji se popravlja i obnavlja.

Do sada nadošlo je jur mnogo stranakah, koji su ušli u najam ponajviše razno "vilo" ili privatno stanova. U hotinili imade također mnogo gostiljuh, alo prostora imade još dosta i za ono, koji imaju tekak doći. Vladajući knoz Lichtenstein pogadja se za prostrano kompijado, gdje bi sagradio "vilo", i gdje namjerava uvesti racionalno gospodarstvo, osobito sa vinovom lozom, imado i drugih bogataša, koji pogadjuju kompijoda za gradnju dvorana i hotinika, no do tako budućim proljetom biti ovdje jošto stivañija nego li obično.

Odgovor ministra nauke Gautsche na propoziciju narodnoga zastupnika gosp. dra. Tonkijca, da se uvede slovensko, dotično hrvatsko paralelko na nekolicji srodoljih školah u južnih pokrajinah. Javili smo, nije tomu dugo, kako je zastupnik Tonkij proporedio vladu u proradnecakim odboru, da uvede slovensko paralelko na srodoljih školah u Mariboru, Celju, Gorici, Trstu a u Paznu hrvatske paralelke. Dno 18. t. m. odgovorio je ministar Gautsch, da se ju ministarstvo popitalo kod dotičnih znanstvenih školskih oblasti glede uvodnjaja narodnoga jezika u srednje škole, to će do se na temelju tih izvješća otvoriti zgođnikom buduće školske godine slovensko paralelko u Mariboru. Glede Gorice, "do ministar, da treba uvesti slovenski i talijansko paralelko, a tim, da se može nešto počekati dak se potrobito pripravu. Za gimnaziju u Paznu, nije ništa spomenuo, a i pravo je, ta Hrvati Istro imati čojmašku gimnaziju u Puli a talijanska jo i onako već u Kopru. Čemu njim dakle hrvatskih paralelakah kod tolikoga vjeomaškotalijanskoga blagoslova!

Putvrđjeni zakoni. Njeg. Veličanstvo potvrdilo je osnove zakona, poprijeto od zemaljskih sabora: istarskog, bukovinskog, češkog, moravskog, štajerskog, solnogradskog i doljno-austrijskog, kojima se ustanovljuje plaća vjoroditeljom pučkih škola na temelju zakona od dne 17. junija 1888.

Popreje knežinje Milene. Naš Rendić izišio je ovih dana vrlo krasno izradene popreje crnogorske knežinje Milene. Popreje izradjeno je u bielom kararskom mramoru toli divno, da mi nisi najstrožiji trčanski listovi ništa prigovoriti ne mogu. Plemenito orte juniceke knežinje izvodene su toli fino i točno, da će ju svatko odmah prepoznati. Bogato narodno odličo, osobito tanka košuljica na presjuzi, to gornja haljinica, upravo kao da je vezana i šivana od najveće umjetnice. Jednodušni sud trčanskih listova slaže se u toz, da

je popreje knežinjo Mileno savršeno, a ni nemožemo od manje a danuđomu Rendiču na toliku uspjehu iskrono nedostitamo. Popreje ovu putovao č u Petrograd na izložbu, a mi smo uvjeroni, da će i tamo stedi našemu umjetniku novi lovor-vlencu.

Opet petarda. Trčanski polueličbeni listovi navijaju redomico demontaricije trčanske hrvodene "otročarijama", kojim da nije vriedno dati nikakvo važnosti. Nećemo se prepirati s timi listovi, jesu li to otročarije ili ovljebni listovi, ali novinarska dužnost veše nas; da zabilježimo eto i drugu demontariciju, koja se jo u Trstu u roku od 15 dana dogodila. Pred željezničkom postajom postavila se sada spomenik nasega Rendića, koji bi imao sjedati trčane na 800 godišnji vez Trsta sa Austrijom. Dno 18. t. m. oko 10 sati na večer rasprkla se petarda u ulici Tavorne, nedaleko spomenika. Redarstvo jo došlo brzo na lice mjesta a našlo nije drugu nego ostanke petarda. Spomenut nam valja jošte, da jo petarda bačana u predvorjeje smrti slavnoga junaka našo "hrvodene" Obordanka, koji jo prije 8 godina na vještali poginuo radi poznatih nedjelah, koje su slona otročarijama naših nesposobnih kao jake jofotu.

Priprave k obdinskim, dotično zemaljskim izborom u Trstu. Magistat trčanski oginjao, da su uslijel navedo o. kr. namjontarica u Trstu od dne 1. decembra 1888. izložena izboru listine, podam od 28 čest. t. g. sa obdinsko izboru, koji će se obaviti valjda mjeseca febrara 1889. Izborno listino vriedo sa grad Trst i okolini, a izloženo do otatit do 1. febrara 1889. Rekurovo prot listnam može se uložiti do 5. jonnara 1889. a rievava jo mještali magistrat.

Iz Omišlja pišu nam dne 24. t. m. Zima se eto sve to vodna zaokrujo, a s njom skopčano su velika nepoprlika sa komuničkom izmed našeg otoka, Rloko i hrvatskog Primorja, tog jednog našeg trčadja. Dan danas, kad su već probrodili spojili i najmanja primorska vjestanoca redovitim plovitbom sa obilježnim plovim gradom, koji sa strane hrvatskog primorja toli našo Istro, abija jo sramota, da se kod nas moraš vidi po kakvoj takvoj baži, izložon svakojakim nepogodam. Istina, Ljudovd parobrod, dolazec iz Rieko, tido dvakrat na tjedan Malinsku a dvakrat mjesecdno Krk; ali što jo to, kad sa pomisli, da naš otok broji već preko 22 tisuće stanovnika, da ima plovitih mjestanoc, gdje radi trgovine imadu trgovci, putnici i mornari! Zanimieo posla u Riekom?

Nedomo da se hvalimo, ali danne vod zaslužiti i Omišalj, da ga parobrod dnovice tido, buduć jo prvo mjesto na skali za na Rloku; a drugo pak strane ido svaki dan priliban broj naroda tamo, to su jo i prodavima godinama dogodila nosreća; kad se jo ono nalmo izgubila barka sa patoricem ljud, i kad su se ono, nešto prije tog nosrećnog slučajja, prevrnuo dno barke, gdje na svo svudu nije bilo ljudskih štrava.

Nek promislo nadležno obinati, koje bi imalo na to strogo paziti, koliko siromatan narod protupi zimo, polazec barkom sa otoka na Rloku, to toliko i drugih nepogoda prepal u ovom vjeku, u kom se radi toliko sa humanitarnost. A opet, što jo još važniju, to jo pošta. Zapuhno bi buru, no može eto na "Privozu" predi poštarstva ladja, što se jo zimi čuđo dogodi, a tad ostano no samo Omišalj, već oteli otok bez pošte; dapađo i Otus i Lošinj. Dodjo li ti kakav emot (a to biva čuđo) od preko pol kilograma težine, to moraš po njega na Malinsku, uđinjoni od Omišlja preko tri sata, jer danuđnja poštarstva pošta nođa da tog uzme. A to dakako dotičniku mnogo stoji. Stavljamo dakle pitanje o parobrodu opet na dnovni red, tim višo, što doznasmo, da bi društvo "Svrjluga" na Rieci prouzolo redovitu plovitbu izmed otoka i Rloka, dakako sa poštom, uz samo 8000 for. godišnje subvencije. To se jo dođuće društvo, kako čujmo, obratilo u tom pitanju na kompetentno mjesto, ali nobi znal zašto, bez uspjeha. Parobrod bi dnovice taknuo Omišalj i Malinsku, a trikrat na tjedan Zmogor i Krk.

To bi bila za nas prava blagodat; za to stavljamo na sroo vladu, da to čim prije otkrivtovi, tim višo, što po našom mienjoni no bi ista u tom ni najmanje štočevala, jer to noveo sjegurno potrošji za sjednačnu poštu. Nama bi pakako, koliko glede pošte, toliko glede komunikacije mnogo i mnogo koristilo. Od "Svrjluginog" se pako društva nadamo, da no bi ljudo provolikom cijenom od sebe tjeralo. Ugarska vlada dičli u sličnih sgodah znatno subvencije, pak se nadamo, da nismo ovo par redaka u tampa napisali, već da čo od onih, uz koje to spada, biti uvježeni.

Podpisano uredništvo javlja svojini štovanim čitateljima, da list "Il dritto

Or o ato" nije mogao danas (26. decembra) ugledati svietlo, a to stranom radi ogromna napređna posla u tiskarni, koja ga izdaje, stranom pak radi božičnih blagdana; ter obinom na ovo dvo opravdane okolovštine umoljiva svoju publiku, da se ustupi do dojdude arido, t. j. do 2. januara 1889.

Pula, 26. decembra 1888. Uredništvo lista: "Il dritto Croato".

Slagostanje u Italiji. Čitamo u raznih novinah, da se jo g. 1878. izšellio iz Italije 18.000 stanovnika, a g. 1888. preko 168.000. Italija spada među one zemlje, gdje se narod radi siromaštva najviše seli. Tamo bo nelma srednjeg stališa, koji bi kao kod nas, imao svog posjedja. Italija imado svoje bogataše ili plemide i siromašne kolone, koji ništa neposjeduju već rado skoro badava na gospodskom zemljištu. To jo i uzrok, da se godimice toliko naroda seli iz "blaženog" zemlja, za kojmo tože toliko naši neposatenici.

Zaštitnici radnika. Zanimati čo boz dvojice mnogo od naših čitatelja suznati, koji li su zaštitnici pojedinih obrtnika, umjetnika, radnika itd., koje eto ovdje donasmo:

Lovaca — Hubert. — Seljaka — Isidor. — Kuhara — Lovro. — Kovada — Leonhard. — Krmara — Martin. — Zlatara — Bilgij. — Sluga — Onusim. — Vlaučijara — Magdalena. — Učitelj — Kasijan. — Pokaz — Elizabeta. — Učiteljica — Urula. — Vajara — Brašan. — Tkalac — Vronkica. — Otkopnik — Austakij. — Krovara — Vinko. — Očarava — Kripijn. — Silikara — Iuka. — Dimnjakara — Florijan. — Trčara — Kristofor. — Zvonara — Agata. — Knjižovnik — Ludovik. — Oružnik — Mauriljo. — Londara — Gonr. — Zidara — Radolnik. — Vozara — Modari. — Teolog — Albert. — Vrtlara — Doroča. — Kaponista — Reinmund. — Pastira — Wondolin. — Jurista — Ivo. — Apotekara — Nikola. — Iličnika — Pantulona. — Sivčara — Ana. — Kirurg — Koenm. — Rudara — Barbara. — Filozof — Katarina. — Glasbenika — Oocijija. — Vojnika — Juraj. — Brodara — Nikola. — Texara — Josip. — Trgovaca — Frumenci. — Uvara — Polar. — Sagra — Pavao. — Ribara — ENAJ. — Kijonara — Stijan. — Staklara — Evorgislo.

Vuna iz drva. Ponačrijjo u Americi sa našim u Francoskoj upotrobljena vuna iz drvenih ostanaka vrlo jo praktična u svrhu pohranjajna njezinih prodmeta, a kako jo čisto, boz prašine, a uz to i jofitna, dado se izravno upotrobiti kao samotlina. Nomanjo jo uvažajna vriedno, što ta vuna iz drva mnogo masje težid od stamo, silena, papira itd. (od 20 do 40 postotaka), što ima višo elastičtosti i što razvija višo otpurno silo vanjskim upitom pritiska i udaroc kod odpmo i što najmanje nagejio glijditi i raztvoriti. Po svomu navodnomu jo vuna iz drva najprilicdnija samotlina. Nu tu vunu od drva može se dobro upotrobiti i za jaštudnje; najfinija vrat te vuno dolazi u promot pod imenom šarpijako ili svilačke vuno, to se upotrebo rabi u kirurgičko svrhu.

"Vienao" broj 51. XX. godišta izišao je sa slediećim sadržajom: "Na grobu", U nođi, spjevao Jovo Dragić. "U registraturi", roman. "Novoljin san", božična priča, pišo Kristijana Solvajca (svrčak). Pogiba, studija od Alfonsa Dauclta, prevoo Nikola Andrić. Porliko, napisao O. Čantu, prevoo Fr. Mikulečić. Listak. Slike: U zalagjenici i Pustilo k moni malone. "V i o n a e" izlazi svake suboto. — Čiona mu jo na četvrti godino i for. 75 nvš. — Svi brojevi od početka godine mogu se dobiti.

Dopisnica uredništva.

G. G. S. u N. Pravo jo kako pišete. Proporedeno pismo stiglo u red i bilo čo uvažajno; radi probliha gradiva moralo je kojesta izostati. Prijatelj Vam odzdrav

Listnica upravnništva.

D. I. Zadar za 89. (Ivrala) — M. A. f. 6. (Moj za 88. ili 89. odgovorilo nam radi ravnajna). — M. F. Bož za H. f. 88. — D. F. Pazin za 1889. i za zahvalnicu f. 189. — R. A. Rieka za decembra 1888. — K. M. Zimlj za I. a. 1889. — S. B. M. Mohodino na račun 1899. for. 6. — R. M. Pomer za 1899. — S. V. Matuljo za 1887. i 1888. (onako jo pravo, kako smo javili). — H. J. Matična Jaska za 1889. — J. F. ni podmladu račun f. 1.02. — Z. G. Linardić za H. a. 1888. — Z. G. Boljun na račun 1888. f. 5. (izšlo pogledati odozdo). — Z. J. Štinja za 1882. — D. K. Vražić za I. a. 1889. — G. M. T. za I. a. 1889. — E. F. Boljun: Ako želje imati više brojeva pod jedinom naslovom, molimo vam "Slogu" za manju odnu štati; odgovorite se sa donasmo; imi predplatnici, to nam izvolite odgovoriti radi dočone ravnajna.

